



Audabiac: tvořivé léto

Fotografové a divadelníci, tanečníci i sportovci, hudebníci, šperkaři, filmaři, novináři... Řada tvůrčích osobností se sejde v srpnu v Albrechticích v Jizerských horách s dětmi z dětských domovů. Společně se v rámci projektu Audabiac budou snažit děti inspirovat, motivovat, rozvíjet jejich imaginaci a fantazii a posílit jejich sebevědomí. Děti čeká pestrá nabídka uměleckých děl, kde se budou moci přiučit mnohemu novému, či si zopakovat to, co je nadchlo v minulých letech. Kulturně-sociální projekt Audabiac pomáhá dětem z dětských domovů už skoro deset let – a to nejen prostřednictvím zajímavého letního programu, ale i v průběhu celého roku. **VIČE INFORMACÍ NA WWW.AUDABIAC.CZ**

Novinky z WALD Press



Zdeněk Zahradník, K. H. Mácha: Máj

V hudební režii Zdeňka Zahradníka jsou hlavními interprety melodramu na Máchovu báseň Máj Gabriela Filippi, Ernesto Čekan a Filip Sychra. **VYDÁVÁ CLARTON**
A WALD PRESS, K DOSTÁNÍ NAPŘÍKLAD
NA WWW.CLARTON.FERMATA.CZ

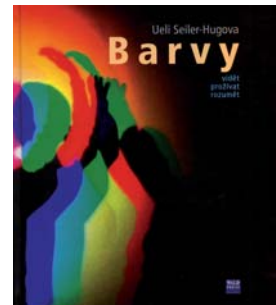
Ueli Seiler-Hugova:

Barvy

Aktuální novinka nakladatelství WALD Press zavádí čtenáře do světa barev.

V čem tkví tajemství duhy?

A jaké je kouzlo optického hranolu? Nejen tyto fenomény vysvětluje autor.



Text **Jiří Wald**

vydavatel

Několik vět...

Dostal jsem od paní šéfredaktorky k dispozici 1500 znaků, abych zavzpomínal na přelomovou událost v historii komunistické tyranie v Československu. U nás doma jsme poslouchali jen Svobodnou Evropu, Hlas Ameriky a BBC, a tak jsme byli o obsahu Několika vět brzy informováni. Bylo jasné, že podepíšeme. Kdo první? Určili jsme si pořadí. Naše manželky souhlasily, že prozatím se zdrží pro případ, že by došlo k zatýkání a budou se muset postarat o děti. Muži budou podepisovat postupně od nejstaršího k nejmladšímu.

První tedy podepsal Několik vět otec, dr. ing. Milan Wald, CSc. Tituly u jména a profese (vysokoškolský profesor nebo člen Národního divadla, olympijský vítěz atd.) byly tentokrát důležitou součástí podpisu a dokládaly, že proti režimu nestojí jen několik málo odvážných z disentu. Pro nás doma to byla i jistá paralela s protirakouským manifestem českých spisovatelů, který jako jeden z prvních a jeden z mála profesorů Českého vysokého učení technického podepsal v roce 1917 dědeček mého otce profesor František Wald. Také tehdy záleželo velmi na postavení a vzdělání signatářů a jako vždy – těch odvažných nebylo právě v té tzv. elitní vrstvě národa mnoho. Po převratu v roce 1948 komunisté také náležitě ocenili Waldovo spojenectví s Masarykem, Marešem, Nušlem a dalšími a jeho jméno vymazali z historie české vědy...

Ale zpět k Několika větám. Protože jsme měli možnost archy s podpisy předávat přímo lidem z Charty 77, a ta měla vše skvěle zorganizováno, již druhý den četli otcovo jméno ve večerním vysílání Svobodné Evropy. Od rána pak zvonil doma i u něj v práci telefon, přšely otázky kolegů (což mimo jiné vypovídalo také o tom, kolik lidí poslouchalo svobodné exilové rozhlasové stanice). Otec se těšil mezi spolupracovníky velkému respektu – odbornému i lidskému. Jako bezpartijní vědec vedl pražské pracoviště Výzkumného ústavu hutní keramiky se sídlem v Bratislavě. Všichni věděli, že se nikdy před komunisty neohnul a neohne. Když tedy zazvonil také služební telefon z Bratislavy a sekretářka generálního ředitele se zeptala: „Pane doktore, že to není pravda, že jste podepsal Několik vět?“, otec nezaváhal ani sekundu: „Podepsal a v příštích dnech to podepíší i naši synové!“

Zbývalo pár měsíců do střetu na Národní třídě. Historie se opakuje a je dobré neztrácet paměť. I dnes už jistě někdo píše pokračování protirakouského manifestu, Dvou tisíc slov či Několika vět a v příštích dnech se možná na Facebooku budeme podepisovat, abychom se vyjádřili k tomu, co právě prožíváme. Doba i technika se mění, lidé však zůstávají stejní – i se svou touhou po svobodě.

Jiří Wald